

РЕШЕНИЕ

№ 49

гр. гр. Добрич, 13.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ДОБРИЧ в публично заседание на втори ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Галатея Ханджиева Милева

Членове: Диана Г. Дякова
Галина Д. Жечева

при участието на секретаря Павлина Ж. Пенева
като разгледа докладваното от Галина Д. Жечева Въззивно гражданско дело
№ 20223200500289 по описа за 2022 година

за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на глава XX, чл. 258 и сл. от ГПК. Подадена е въззивна жалба от Л. В. Л. с ЕГН ***** от гр. Д. срещу решение № 260584/19.11.2021 г. по гр. д. № 1147/2020 г. на Добричкия районен съд, с което е отхвърлен предявен от въззивника срещу Г. Л. С. с ЕГН ***** от гр. Д. иск за възстановяване на запазената му част от наследството на Н. Д. А. с ЕГН *****, починала на 09.11.2016 г., и на Л. Г. А. с ЕГН *****, починал на 02.02.2017 г. Въззивникът намира решението на ДРС за нищожно и настоява да бъде обявено за такова поради липсата на мотиви, от които волята на съда би могло да бъде изведена. Евентуално се навежда неправилност на решението поради допуснати противоречия, неясноти, фактически грешки и неправилни математически изчисления. Неправилно били определени размерът на наследствената маса и размерът на запазената и разполагаемата част от наследството. Не било зачетено признанието на иска, сторено от ответницата по делото. Подробно е разработена теоретично процедурата по чл. 30-36 от ЗН за реда и способите за възстановяване на запазена част от наследството, като се сочи, че е нарушена от първоинстанционния съд. Настоява се за отмяна на обжалваното решение и

за уважаване на иска.Претендират се сторените от въззивника разноси в двете инстанции до момента.

Отговор на жалбата не е подаден от въззиваемата страна Г. Л. С..В хода на въззивното производство същата изразява становище за неоснователност на жалбата и настоява за потвърждаване на обжалваното първоинстанционно решение.

Като постави на разглеждане въззивната жалба,Добричкия окръжен съд установи следното:

Жалбата е депозирана в рамките на преклузивния срок по чл.259 ал.1 от ГПК /въззивникът е получил препис от първоинстанционното решение на 10.12.2021 г.,а жалбата е подадена по пощата на 15.12.2021 г. при изтекъл за страната срок за въззивно обжалване на 29.12.2021 г./Жалбата е процесуално допустима предвид горното и подаването ѝ от активно легитимирано лице-страна в производството по делото-с правен интерес от атакуване на неизгодното за него първоинстанционно решение.Разгледана по същество,същата е частично основателна.

Първоинстанционното решение е валидно като постановено от законен състав на районния съд в рамките на правомощията му,в изискуемата форма,мотивирано и разбираемо.Действително мотивите към акта не са особено детайлни,но решението все пак съдържа обосновка на крайния извод на съда.Решението е допустимо като постановено по предявените допустими искове.По същество е частично правилно и частично неправилно,като съображенията за този извод са следните:

Гр.д.№1147/2020 г. на Добричкия районен съд е образувано по повод искова молба вх.№8844/05.06.2020 г.,с която са предявени искове на основание чл.30 ал.1 от ЗН от Л. В. Л. с ЕГН ***** от гр.Д. срещу Г. Л. С. с ЕГН ***** от гр.Д. за възстановяване запазената част на ищеца от наследството на неговите баба и дядо по бащина линия Н.Д.А.,починала на 09.11.2016 г.,б.ж.на гр.Д.,и Л. Г. А.,починал на 02.02.2017 г.,б.ж.на гр.Д..

Според удостоверенията за наследници на листи 12-14 от делото на ДРС ищецът по делото Л. В. Л. и ответницата Г. Л. С. са наследници по закон /съответно внук и дъщеря/-низходящи на Н.Д.А.,починала на 09.11.2016 г.,б.ж.на гр.Д.,и Л. Г. А.,починал на 02.02.2017 г.,б.ж.на гр.Д..Ищецът Л. В. Л. е низходящ на В. Л. А.,който е син на двамата наследодатели,починал преди

тях на 01.03.1984 г. По право на заместване /чл.10 ал.1 от ЗН/ починалият преди своите родители В. Л. А. се замества при наследяването им по закон от неговия низходящ /син/ Л. В.Л.. Ответницата Г. Л.С., както бе посочено, е дъщеря /низходяща/ на двамата наследодатели.

Ищецът Л. В. Л. се легитимира като лице по чл.29 от ЗН с право на запазена част от наследството на своите баба и дядо по бащина линия. Според чл.30 ал.1 от ЗН наследник с право на запазена част, който не може да получи пълния размер на тази част поради завещания или дарения, може да иска намалението им до размера, необходим за допълване на неговата запазена част. Съгласно ал.2 на същия член когато наследникът, чиято запазена част е накърнена, упражнява това право спрямо лица, които не са наследници по закон, необходимо е той да е приел наследството по опис. В настоящия случай правото се упражнява спрямо лице, което е наследник по закон на починалите наследодатели, и затова не е било необходимо ищецът да доказва приемането на наследството по опис. Според разпоредбата на чл.31 от ЗН за определянето на разполагаемата част, както и размера на запазената част на наследника, се образува една маса от всички имоти, които са принадлежали на наследодателя в момента на смъртта му. След това се прибавят към нея даренията с изключение на обичайните такива според тяхното положение по време на подаряването и според стойността им по време на откриване на наследството за недвижимите имоти.

Безспорно е установено по делото, че към датата на смъртта на наследодателката Н.Д.А. /09.11.2016 г./ последната не е притежавали никакви недвижими имоти, поради което масата по чл.31 от ЗН по отношение на нея следва да съдържа само извършените от нея дарения. Същата е дарила, както следва:

-на 11.04.2000 г. на дъщеря си Г. Л. С. дела си /1/2 ид.ч./ от притежавания от нея и съпруга ѝ Л. Г. А. в режим на СИО апартамент №12 в гр.Д., ул.“Д.”** /нотариален акт №38, т.І, рег. №767, д.№52/2000 г. на нотариуса М.С. на лист 15 от делото на ДРС/;

-на 11.04.2000 г. на внука си Н.С.С. /син на Г. С./ дела си /1/2 ид.ч./ от притежаван от нея и съпруга ѝ Л. Г. А. в режим на СИО имот-дворно място в с.О.М., общ.Д. с площ от 1 470 кв.м, съставляващо парцел V, пл.№200, кв.20 по плана на селото, ведно с построените в него вилна постройка от една

стая, салон и изба със застроена площ от 20 кв.м и дървена барака със застроена площ от 20 кв.м /нотариален акт №39, т. I, рег. №768, д. №53/2000 г. на нотариуса М.С. на лист 16 от делото на ДРС/;

-на 13.01.2009 г. на внука си Л. В. Л. /ищеца по делото/ дела си /1/2 ид.ч./ от притежавания от нея и съпруга ѝ Л. Г. А. в режим на СИО апартамент №8 в гр.Д., бул. “** /нотариален акт №5, т. I, рег. №238, д. №5/2009 г. на нотариуса М.С. на лист 19 от делото на ДРС/;

-на 21.07.2000 г. на дъщеря си Г. Л. С. собствените си имоти-нейна индивидуална собственост, както следва:

1./нива с площ 4,897 дка-имот №018106 по плана на землището на с.В., общ.Д.;

2./нива с площ 27,602 дка-имот №109008 по плана на землището на с.В., общ.Д.;

3./нива с площ 7,685 дка-имот №018070 по плана на землището на с.В., общ.Д. /нотариален акт №102, т. I, рег. №1869, д. №131/2000 г. на нотариуса М.С. на лист 17 от делото на ДРС/

-на 21.07.2000 г. на дъщеря си Г. Л. С. собствения си имот-нейна индивидуална собственост, представляващ нива с площ 30,641 дка-имот №122062 по плана на землището на с.Б., общ.Д. /нотариален акт №103, т. I, рег. №1870, д. №132/2000 г. на нотариуса М.С. на лист 18 от делото на ДРС/.

Според неоспореното в частта на оценките на отделните имоти заключение на вещото лице Р.Н. по допуснатата от първоинстанционния съд съдебно-оценъчна експертиза /на листи 223 и сл. от делото на ДРС/ към датата на откриване на наследството на Н.Д.А. апартамент №12 в гр.Д., ул. “Д.*** е имал пазарна стойност от **34 300 лв**; имотът в с.О.М.- **6 914 лв**; апартамент №8 в гр.Д., бул. “**- **15 683 лв**; нива с площ 4,897 дка-имот №018106 по плана на землището на с.В., общ.Д.- **8 872 лв**; нива с площ 27,602 дка-имот №109008 по плана на землището на с.В., общ.Д.- **54 226 лв**; нива с площ 7,685 дка-имот №018070 по плана на землището на с.В., общ.Д.- **13 103 лв** и нива с площ 30,641 дка-имот №122062 по плана на землището на с.Б., общ.Д.- **60 191 лв**. Така стойността на подареното от Н.Д.А. е в размер на половината от горните суми /1/2/ относно дарението на притежаваните в СИО два апартамента в гр.Д. и имот в с.О.М., т.е. в размер на **28 448,50 лв** /34 300

лв+6 914 лв+15 683 лв =56 897 лв:2=28 448,50 лв/ и в размер на **136 392 лв** относно дарението на нивите-нейна индивидуална собственост-**общо подареното е на стойност 164 840,50 лв.**

Така масата на Н.Д.А. по чл.31 от ЗН включва дарения на обща стойност от **164 840,50 лв.** Според разпоредбата на чл.29 ал.3 изр.2 и 3 от ЗН при преживели съпруг и две деца /след смъртта на наследодателката нейни наследници са съпругът ѝ Л. Г. А. и низходящите Г. Л. С. и Л. В. Л.,заместващ починалия преди наследодателката неин син В. Л. А./ разполагаемата част на наследодателката е равна на 1/4,т.е. запазената част на наследниците е общо 3/4 или по 1/4 за всеки от тримата.Запазената част на Л. В. Л. от 1/4 се равнява на 41 210,12 лв от стойността на подареното имущество /1/4 от 164 840,50 лв/.Подареното от Н. Д.А.а в полза на Л. В.Л. от масата по чл.31 от ЗН се равнява на 7 841,50 лв /стойността на подарения му апартамент от 15 683 лв:2=7 841,50 лв/.Тази сума,с която Л. е облагодетелстван от извършеното в негова полза дарение,се приспада от стойността на запазената част на Л. Л. /41 210,12 лв-7 841,50 лв=33 368,62 лв/,при което се оказва,че с извършените дарения запазената част на Л. Л. от наследството на Н. А.а е накърнена със сума в размер на 33 368,62 лв.Искът за възстановяване запазена част на ищеца Л. Л. от наследството на Н. Д.А.а е основателен и подлежи на уважаване.Възстановяването на запазената му част следва да се извърши в натура.По правилото на чл.33 от ЗН намалението следва да започне от последното дарение и се върви последователно към предшестващите.Последното дарение от 13.01.2009 г. е в полза на ищеца Л. и не следва да се намалява,тъй като се прихваща от стойността на запазената му част съгласно чл.30 ал.1 предл. посл. от ЗН.Следващите дарения на четири ниви от 21.07.2000 г. са в полза на ответницата Г. С..В съдебно заседание на 02.11.2022 г. пред ДОС въззиваемата и ответник по делото-надарената Г. Л. С. извърши избор по реда на чл.34 от ЗН от кой от подарените ѝ от наследодателката Н. Д.А.а имоти да се извърши намалението,респ. възстановяването на запазената част на Л. Л.,а именно от нивата с площ 27,602 дка-бивш имот №109008 по плана на землището на с.В.,общ.Д.,понастоящем ПИ с идентификатор 11421.109.8 по кадастралната карта с пазарна стойност към момента на откриване на наследството на наследодателката от 54 226 лв.Намалението следва да се извърши с дроб,представляваща съотношение между стойността на накърнението и

стойността на дарението, а **именно 33 368,62/54 226 ид.ч.** от подареното.

Към датата на смъртта на наследодателя Л. Г. А. /02.02.2017 г./ последният не е притежавал никакви недвижими имоти, поради което масата по чл.31 от ЗН по отношение на него следва да съдържа само извършените от него дарения. Същият е дарил, както следва:

-на 11.04.2000 г. на дъщеря си Г. Л. С. дела си /1/2 ид.ч./ от притежавания от него и съпругата му Н.Д.А. в режим на СИО апартамент №12 в гр.Д., ул. "Д.***" /нотариален акт №38, т.І, рег. №767, д. №52/2000 г. на нотариуса М.С. на лист 15 от делото на ДРС/;

-на 11.04.2000 г. на внука си Н.С.С. /син на Г. С./ дела си /1/2 ид.ч./ от притежавания от него и съпругата му Н.Д.А. в режим на СИО имот-дворно място в с.О.М., общ.Д. с площ от 1 470 кв.м, съставляващо парцел V, пл. №200, кв.20 по плана на селото, ведно с построените в него вилна постройка от една стая, салон и изба със застроена площ от 20 кв.м и дървена барака със застроена площ от 20 кв.м /нотариален акт №39, т.І, рег. №768, д. №53/2000 г. на нотариуса М.С. на лист 16 от делото на ДРС/;

-на 13.01.2009 г. на внука си Л. В. Л. /ищеца по делото/ дела си /1/2 ид.ч./ от притежавания от него и съпругата му Н.Д.А. в режим на СИО апартамент №8 в гр.Д., бул. "Д.***" /нотариален акт №5, т.І, рег. №238, д. №5/2009 г. на нотариуса М.С. на лист 19 от делото на ДРС/.

Към датата на откриване на наследството на Л. Г. А. апартамент №12 в гр.Д., ул. "Д.***" е имал пазарна стойност от **34 300 лв**; имотът в с.О.М. - **6 914 лв**; апартамент №8 в гр.Д., бул. "Д.***" - **15 683 лв**.

Така стойността на подареното от Л. Г.А. е в размер на половината от горните суми /1/2/ относно дарението на притежаваните в СИО два апартамента в гр.Д. и имот в с.О.М., т.е. в размер на **28 448,50 лв** /34 300 лв + 6 914 лв + 15 683 лв = 56 897 лв : 2 = 28 448,50 лв/.

Така масата на Л. Г.А. по чл.31 от ЗН включва дарения на обща стойност от 28 448,50 лв. Според разпоредбата на чл.29 ал.1 от ЗН при преживели двама низходящи /след смъртта на горния наследодател негови наследници са низходящите Г. Л. С.-дъщеря и Л. В. Л., заместващ починалия преди наследодателя негов син В. Л. А./ запазената им част е 2/3 от имуществото на наследодателя, т.е. в случая по 1/3 за всеки от двамата низходящи. Запазената

част на Л. В. Л. от $\frac{1}{3}$ се равнява на 9 482,83 лв от стойността на подареното имущество $\frac{1}{3}$ от 28 448,50 лв./Подареното от Л. Г. А. в полза на Л. В.Л. от масата по чл.31 от ЗН се равнява на 7 841,50 лв /стойността на подарения му апартамент №8 в гр.Д.,бул.“** от 15 683 лв: $\cdot 2=7\ 841,50$ лв/.Тази сума,с която Л. е облагодетелстван от извършеното в негова полза дарение,се приспада от стойността на запазената част на Л. Л. $\frac{9\ 482,83\ \text{лв}-7\ 841,50\ \text{лв}=1\ 641,33$ лв/,при което се оказва,че с извършените дарения запазената част на Л. Л. от наследството на Л. А. е накърнена със сума в размер на 1 641,33 лв.Разполагаемата част на наследодателя Л. А. е $\frac{1}{3}$ или 9 482,83 лв.Запазената част на надарената с първото по ред дарение на апартамента в гр.Д.,ул.“Д.** Г. С. е също $\frac{1}{3}$ или 9 482,83 лв.С това първо по ред дарение от 11.04.2000 г.,обективизирано в нотариален акт №38/2000 г.,Л. А. се е разпоредил с $\frac{1}{2}$ ид.ч. от горния апартамент на стойност 17 150 лв,т.е. е прехвърлил своята разполагаема част на стойност 9 482,83 лв и част от полагащата се на надарената Г. С. запазена част на стойност 7 667,17 лв /част от запазена част на стойност 9 482,83 лв/.Така с това първо по ред дарение в полза на Г. С. запазената част на Л. В. Л. не е накърнена.Накърнението на запазената част на ищеца Л. е осъществено с второто по ред дарение от 11.04.2000 г. на стойност 3 457 лв $\frac{1}{2}$ от стойността на имота в с.О.М.,т.е. от 6 914 лв= $3\ 457$ лв стойност на подареното от Л. А./,обективизирано в нотариален акт №39/2000 г.,извършено в полза на Н.С.С.,който не е ответник по делото.В полза на Н.С. е прехвърлен остатъкът от запазената част на Г. С. в размер на 1 815,66 лв $\frac{9\ 482,83\ \text{лв}-7\ 667,17\ \text{лв}=1\ 815,66\ \text{лв}}$ и остатъкът от запазената част на Л. Л. на стойност 1 641,33 лв,получен след прихващане на дарението в негова полза от 13.01.2009 г. $\frac{9\ 482,83\ \text{лв}-7\ 841,50\ \text{лв}=1\ 641,33\ \text{лв}}$ /.При това положение искът за възстановяване запазената част на ищеца Л. Л. от наследството на Л. Г.А.,насочен срещу Г. Л. С.,е неоснователен и подлежи на отхвърляне.Ищецът Л. може да проведе успешно защитата си срещу втория надарен Н.С.С.,с дарението в чиято полза е накърнена запазената му част от наследството на Л. А..

Предвид изложеното първоинстанционното решение е неправилно и следва да бъде отменено в частта,с която е отхвърлен искът на Л. В.Л. срещу Г. Л.С. за възстановяване запазената му част от наследството на Н.Д.А..Същото като правилно следва да бъде потвърдено в частта,с която е отхвърлен искът му срещу Г. Л.С. за възстановяване запазената му част от

наследството на Л. Г. А..

Предвид изхода от спора /уважаване на единия иск и отхвърляне на другия иск/ на основание чл.78 ал.1 от ГПК в полза на ищеца по делото и въззивник Л. Л. следва да се присъдят половината от всички сторени от същия съдебно-деловодни разноси в първата и въззивната инстанция, които изрично са претендирани с исковата молба и въззивната жалба. В първата инстанция същият е сторил следните разноси: 1./разноси в размер на 1 800 лв адвокатско възнаграждение /договор на лист 10 от делото на ДРС/. С договора за правна защита и съдействие от 20.01.2020 г. е уговорено и изплатено адвокатско възнаграждение за двама адвокати /адв.Й. П. и адв.Г.Х./ в общ размер на 3 600 лв, като не е упоменато на кого от адвокатите каква сума се изплаща, поради което съдът приема, че плащането е по равно на всеки-по 1 800 лв на адвокат. Според разпоредбата на чл.78 ал.1 от ГПК на ищеца се дължи възнаграждение за един адвокат, поради което съдът приема сторени разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 1 800 лв; 2./80 лв държавна такса за водене на делото; 3./10 лв държавна такса за издаване на удостоверения. Следва да се присъдят на ищеца за първата инстанция половината от горните разноси в общ размер на **945 лв**. Не му се следват разноси за снабдяване с документи /скици, данъчни оценки и пр./, които не са разноси, дължими по сметка на съда за водене на съдебното производство. На присъждане по реда на чл.78 от ГПК подлежат само съдебните разноси, а не и сторените пред други институции за подготовка на делото. Наведено е възражение от ответницата по делото Г. С. за прекомерност на изплатеното от ищеца адвокатско възнаграждение-1 800 лв в полза на един адвокат. Доколкото същото е платено по два обективно съединени иска /по 900 лв на иск –поровно за всеки от исквете, тъй като друго не е упоменато в договора за правна защита/, то не е прекомерно. Според редакцията на чл.7 ал.1 т.4 от Наредба №1/09.07.2004 г. към датата на устните състезания в първата инстанция /ДВ, бр.68/2020 г./ минималното адвокатско възнаграждение за една инстанция по неоченяем иск е 600 лв или за два иска 1 200 лв. Платеното от по 900 лв на иск /общо 1 800 лв/ не е прекомерно предвид значителната правна и фактическа сложност на спора, поради което не следва да бъде намалявано.

Ответницата по делото Г. С. следва да бъде осъдена на основание чл.78 ал.6 от ГПК /предвид освобождаването на ищеца Л. от заплащане на разноси

за вещо лице в първата инстанция/ да заплати по сметка на Добричкия районен съд половината от сумата в размер на 1 205 лв /1 170 лв възнаграждение за вещото лице по допуснатата СТЕ и 35 лв разходи на вещото лице/,изплатена в полза на вещото лице по СТЕ от бюджета на съда,т.е. сума от **602,50 лв.**Остатъкът остава за сметка на съда.

За въззивната инстанция на ищеца-въззивник Л. Л. следва да се присъдят разноси в размер на **20 лв** държавна такса за обжалването /40 лв:2/.Според договора за правна защита и съдействие от 13.12.2021 г.,депозирани в настоящата инстанция,с двамата упълномощени от въззивника Л. адвокати е уговорена безплатна правна помощ на страната на основание чл.38 ал.1 т.2 от ЗА.В този случай на основание чл.38 ал.2 от ЗА във връзка с чл.78 ал.1 от ГПК в полза само на единия от упълномощените адвокати следва да се присъди адвокатско възнаграждение съобразно разпоредбите на Наредба №1/09.07.2004 г. в редакцията им към датата на приключване на устните състезания в настоящата инстанция /в редакция преди последното изменение от ДВ,бр.88/04.11.2022 г./ за процесуално представителство по уважения иск.Съобразно чл.7 ал.1 т.4 от Наредбата /редакция ДВ,бр.68/2020 г./ дължимото адвокатско възнаграждение за настоящата инстанция по двата предявени иска се определя на 1 400 лв-по 700 лв на иск /при минимум от 600 лв за един неоценяем иск,каквто е този по чл.30 ал.1 от ЗН/,като се взема предвид обстойната въззивна жалба и значителната правна и фактическа сложност на спора.Същото следва да се присъди в половин размер от **700 лв** с оглед изхода от спора /уважаване на единия от двата иска/ в полза на адв.Й. П.,проявила активност в хода на въззивното производство чрез подаване молба по хода на делото и по същество на спора в проведеното открито съдебно заседание.

Ответницата по делото и въззиваема Г. С. не е претендирала разноси за първата и въззивната инстанция,поради което такива на основание чл.78 ал.3 от ГПК съразмерно на отхвърления иск не следва да ѝ се присъждат.

Водим от гореизложеното,Добричкят окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №260584/19.11.2021 г. по гр.д.№1147/2020 г. на Добричкия районен съд в частта,с която е отхвърлен предявеният от Л. В. Л. с ЕГН ***** от гр.Д.,кв.“П.С.*** срещу Г. Л. С. с ЕГН ***** от гр.Д.,ул.“С.С.*** иск за възстановяване на запазената му част от наследството на Н.Д.А. с ЕГН *****,починала на 09.11.2016 г.,б.ж.на гр.Д.,като вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ВЪЗСТАНОВЯВА запазената част на Л. В. Л. с ЕГН ***** от гр.Д.,кв.“П.С.*** от наследството на Н.Д.А. с ЕГН *****,починала на 09.11.2016 г.,б.ж.на гр.Д.,като НАМАЛЯВА с **33 368,62/54 226 ид.ч. от подареното** дарението на нива с площ от 27,602 дка-имот №109008 по плана на землището на с.В.,общ.Д.,понастоящем поземлен имот с идентификатор 11421.109.8 по кадастралната карта на селото,обективизирано в нотариален акт №102,т.І,рег.№1869,д.№131/2000 г. на нотариуса М.С. с район на действие РС-Д..

ПОТВЪРЖДАВА решение №260584/19.11.2021 г. по гр.д.№1147/2020 г. на Добричкия районен съд в частта,с която е отхвърлен предявеният от Л. В. Л. с ЕГН ***** от гр.Д.,кв.“П.С.*** срещу Г. Л. С. с ЕГН ***** от гр.Д.,ул.“С.С.*** иск за възстановяване на запазената му част от наследството на Л. Г. А. с ЕГН *****,починал на 02.02.2017 г.,б.ж.на гр.Д..

ОСЪЖДА Г. Л. С. с ЕГН ***** от гр.Д.,ул.“С.С.*** да заплати на Л. В. Л. с ЕГН ***** от гр.Д.,кв.“П.С.*** сторени в първоинстанционното производство съдебно-деловодни разноси в размер на 945 лв /деветстотин четиридесет и пет лева/.

ОСЪЖДА Г. Л. С. с ЕГН ***** от гр.Д.,ул.“С.С.*** да заплати по сметка на Добричкия районен съд сумата от 602,50 лв /шестстотин и два лева и петдесет стотинки/,изплатена в полза на вещото лице по СТЕ от бюджета на съда.

ОСЪЖДА Г. Л. С. с ЕГН ***** от гр.Д.,ул.“С.С.*** да заплати на Л. В. Л. с ЕГН ***** от гр.Д.,кв.“П.С.*** сторени във въззивната инстанция съдебно-деловодни разноси в размер на 20 лв /двадесет лева/.

ОСЪЖДА Г. Л. С. с ЕГН ***** от гр.Д.,ул.“С.С.*** да заплати на основание чл.38 ал.2 от Закона за адвокатурата на адв.Й. С. Л.-П. с ЕГН ***** от Софийска адвокатска колегия с адрес на кантората гр.С.,бул.“В.*** адвокатско възнаграждение за въззивната инстанция в размер

на 700 лв /седемстотин лева/.

Решението подлежи на касационно обжалване в едномесечен срок от връчването му на страните пред ВКС на РБ при условията на чл.280 ал.1 и 2 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____